

Ne Soğuksun Ey Ölüm

– Haceriko · 03 Kasım 2012

ne kadar soğuktu yüzün...
en derin uykuları bile paramparça edendin sen...
en sıcak yürekleri buza çeviren,
yakan yürekleri,ebedii sönmeyen ateşle.
yine düşürdün ateşini bir ananın yüreğine...
düşürdün yine o ateşi bir babanın yüreğine...
o evde cehennem ateşi yanıyor şimdi,
o evde gözler kan akıtıyor.
bir minik yürek yatıyor yerde
üşümüş,üşümüş küçücük bedeni
elleri buz gibi olmuş.
tutsa yine anası ellerini,
öpse alınından sıcak bir buseyle
sarsa ateş düşen bağrına o küçük yavruyu
ısınır mı dersiniz?
ısınır mı o minik beden?

ne soğuk şeysin ey ölüm!
bir tarafı yakarken,
diğer tarafı donduransın.
ne tuhafısın ey ölüm!
söylesene;
nasıl dayanıyor sana bu yürekler?
sen mi büyüksün bizden?
yoksa büyük mü yüreğimizdeki iman senden?

nasıl bir yalnızlıktır yaşadığın,
nasıl bir uzaklık?
nasıl bir acı bırakırsın ki yüreklere,
tarifi imkansız.
ulaşmak ne mümkün alıp gittiklerine.

ne soğuk şeysin ey ölüm!
bak,yine buz kesti elim ayağım.
kim öpsün şimdi elimden?

kim öpsün alnımdan, yüreğimden
ki, ısınsın yine bedenim.
alıp gittin ya sen de benden,
alıp gittin ya aylar önce.

ne soğuksun ey ölüm
ne soğuk yüzün var...
üşütürsün, üşütürsün...
Hacer Bucuk